

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w
dniu 29 października 2009 r. — Staatssecretaris van
Financiën przeciwko X**

(Sprawa C-423/09)

(2010/C 24/36)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: X

Pytania prejudycjalne

Na podstawie jakich kryteriów należy określić, czy warzywa (główki czosnku), które zostały w pewnym stopniu poddane suszeniu, przy czym zawarta w nich woda nie została całkowicie lub prawie całkowicie usunięta, i które są importowane w stanie schłodzonym, należą do podpozycji taryfowej 0703 20 00 CN czy do podpozycji 0712 90 90 CN?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Symvoulis tis Epikrateias (Grecja) w dniu
28 października 2009 r. — Christina Ioanni Toki
przeciwko Ypourgos Ethnikis Padeias kai Thriskevmaton
(ministrowi edukacji powszechnej i wyznań religijnych)**

(Sprawa C-424/09)

(2010/C 24/37)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Christina Ioanni Toki

Strona pozwana: Ypourgos Ethnikis Padeias kai Thriskevmaton (minister edukacji powszechnej i wyznań religijnych)

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 3 lit. b) dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz. U. L 19) w wersji obowiązującej przed jej uchyleniem przez art. 62 dyrektywy 2005/36 (Dz. U. L 255) należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w rzeczonym przepisie mechanizm uznawania

stosuje się w przypadkach gdy zawód, o który chodzi jest w państwie członkowskim pochodzenia regulowany w rozumieniu jakie nadaje temu pojęciu art. 1 lit. d) akapit drugi dyrektywy a osoba zainteresowana nie posiada pełnego członkostwa w zrzeszeniu lub organizacji, które spełniają przesłanki poprzedniego akapitu?

i w razie udzielenia na pierwsze pytanie odpowiedzi twierdzącej

2) Czy w rozumieniu art. 3 lit. b) dyrektywy 89/48/EWG wykonywanie zawodu w pełnym wymiarze czasu pracy w państwie członkowskim pochodzenia oznacza wykonywanie w charakterze osoby prowadzącej działalność na własny rachunek lub pracownika najemnego tego zawodu, w stosunku do którego został w przyjmującym państwie członkowskim złożony wniosek o udzielenie pozwolenia w rozumieniu dyrektywy 89/48/EWG czy też może ono oznaczać również badania naukowe związane z działalnością w sektorze naukowym, prowadzone w instytucie i nie mające zasadniczo na celu osiągnięcia zysku?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Symvoulis tis Epikrateias (Grecja) w dniu
28 października 2009 r. — Vasileios Alexandros Giankoulis
przeciwko Ypourgos Ethnikis Padeias kai Thriskevmaton
(ministrowi edukacji powszechnej i wyznań religijnych)**

(Sprawa C-425/09)

(2010/C 24/38)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vasileios Alexandros Giankoulis

Strona pozwana: Ypourgos Ethnikis Padeias kai Thriskevmaton (minister edukacji powszechnej i wyznań religijnych)

Pytania prejudycjalne

Czy zawarte w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 89/48/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz. U. L 19) w wersji obowiązującej po wprowadzeniu do niej zmian przez art. 1 ust. 3 dyrektywy 2001/19/WE (Dz. U. L 206) i przed jej uchyleniem przez art. 62 dyrektywy 2005/36 (Dz. U. L 255) pojęcie „doświadczenia zawodowego” odpowiada pojęciu „doświadczenia zawodowego”, którego definicja zawarta jest w art. 1 lit. e) dyrektywy i może oznaczać doświadczenie, które spełnia łącznie następujące cechy: a) zostało zdobyte przez osobę zainteresowaną po uzyskaniu przez nią dyplomu gwarantującego jej dostęp do określonego zawodu regulowanego w państwie członkowskim pochodzenia; b) zostało zdobyte poprzez wykonywanie zawodu, do którego odnosi się wniosek złożony na podstawie dyrektywy 89/48/EWG (zob. pojęcia „the profession concerned”, „la profession concernée” i

„der Betreffende Beruf” użyte odpowiednio w wersjach językowych angielskiej, francuskiej i niemieckiej dyrektywy) oraz c) działalność zawodowa, o której mowa była wykonywana zgodnie z prawem, to znaczy z poszanowaniem terminów i warunków mających znaczenie przepisów państwa członkowskiego, w którym miała miejsce, tak aby wykluczyć wzięcie pod uwagę doświadczenia związanego z zawodem, o który chodzi, które zdobyte zostało w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku, w sytuacji gdy zawód ten nie może być zgodnie z prawem wykonywany w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku (oczywiście z zastrzeżeniem stosowania art. 5 dyrektywy, który zezwala — w przypadku odbycia kształcenia zawodowego, które nie miało miejsca w państwie członkowskim pochodzenia — na wykonywanie zawodu w przyjmującym państwie członkowskim na określonych warunkach i pod nadzorem osoby posiadającej uprawnienia do jego wykonywania)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias (Grecja) w dniu 28 października 2009 r. — Ioannis Giorgios Askoxylakis przeciwko Ypourgos Ethnikis Padeias kai Thriskevmaton (ministrowi edukacji powszechnej i wyznań religijnych)

(Sprawa C-426/09)

(2010/C 24/39)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ioannis Giorgios Askoxylakis

Strona pozwana: Ypourgos Ethnikis Padeias kai Thriskevmaton (minister edukacji powszechnej i wyznań religijnych)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 89/48/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz. U. L 19) w wersji obowiązującej po wprowadzeniu do niej zmian przez art. 1 ust. 3 dyrektywy 2001/19/WE (Dz. U. L 206) i przed jej uchyleniem przez art. 62 dyrektywy 2005/36 (Dz. U. L 255) pojęcie „doświadczenia zawodowego” odpowiada pojęciu „doświadczenia zawodowego”, którego definicja zawarta jest w art. 1 lit. e) dyrektywy i może oznaczać doświadczenie, które spełnia łącznie następujące cechy: a) zostało zdobyte przez osobę zainteresowaną po uzyskaniu przez nią dyplomu gwarantującego jej dostęp do określonego zawodu regulowanego w państwie członkowskim pochodzenia; b) zostało zdobyte poprzez wykonywanie zawodu, do którego odnosi się wniosek złożony na podstawie dyrektywy 89/48/EWG (zob. pojęcia „the profession concerned”, „la profession concernée” i „der Betreffende Beruf” użyte odpowiednio w wersjach językowych angielskiej, francuskiej i niemieckiej dyrektywy) oraz c) działalność zawodowa, o której mowa

była wykonywana zgodnie z prawem, to znaczy z poszanowaniem terminów i warunków mających znaczenie przepisów państwa członkowskiego, w którym miała miejsce, tak aby wykluczyć wzięcie pod uwagę doświadczenia związanego z zawodem, o który chodzi, które zdobyte zostało w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku, w sytuacji gdy zawód ten nie może być zgodnie z prawem wykonywany w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku (oczywiście z zastrzeżeniem stosowania art. 5 dyrektywy, który zezwala — w przypadku odbycia kształcenia zawodowego, które nie miało miejsca w państwie członkowskim pochodzenia — na wykonywanie zawodu w przyjmującym państwie członkowskim na określonych warunkach i pod nadzorem osoby posiadającej uprawnienia do jego wykonywania)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 29 października 2009 r. — Union Syndicale „Solidaires Isère” przeciwko Premier ministre, Ministre du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministre de la santé et des sports

(Sprawa C-428/09)

(2010/C 24/40)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Union Syndicale „Solidaires Isère”

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministre de la santé et des sports

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa z dnia 4 listopada 2003 r. ⁽¹⁾ znajduje zastosowanie do osób wykonujących pracę o charakterze okazjonalnym lub sezonowym, w wymiarze nie większym niż osiemdziesiąt dni roboczych rocznie, w placówkach organizujących zajęcia wakacyjne i rekreacyjne?
- 2) W razie udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej:
 - a) czy biorąc pod uwagę cel tej dyrektywy, którym jest, zgodnie z jej art. 1, ustalenie minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w odniesieniu do organizacji czasu pracy, art. 17 należy interpretować w ten sposób, że pozwala on:
 - bądź to uznać, na mocy ust. 1, okazjonalną i sezonową działalność osób, które zawarły umowę uczestnictwa w działalności wychowawczej, za należącą do tych rodzajów działalności, w przypadku których „uwzględniając szczególną charakterystykę danych działań, wymiar czasu pracy nie jest mierzony i/lub nieokreślony z góry lub może być określony przez samych pracowników”,